

מוריד הגשם

יום אחד באו אליו שניים, פרופסור ידוע ממכון וייצמן ומהנדס מאוניברסיטת תל אביב, באו והבטיחו להוריד גשם. הם נשבעו שיוסיפו כ-100 מ"מ גשם ברצועת החוף המשתרעת מאלכסנדריה ועד אלכסנדריה. "איך תורידו?" שאלתי. "נערבב את הים" ענו. האיש ממכון וייצמן פיתח מודל מטראולוגי תאורתי שעושה סימולציה של האטמוספירה. המודל קושר בין כמות הגשמים בשנה מסוימת לחום הים בשנה הקודמת. זה המודל על פיו חוזים לנו החזאים את התחזית לשנה הבאה (להבדיל מתחזית הימים הבאים). המודל הוביל לתובנה שאפשר להתערב ולשנות סדרי בראשית. לצאת מהבנת התופעה, להשפיע על מזג האוויר ולשנות מן הצפוי בתחזית. וכאן מצטרף עניין ההנדסה לשולחן. כי השמש מחממת את השכבה העליונה של הים, יותר עמוק אינה חודרת. אם נוריד את השכבה העליונה מתחת ונעלה מעליה שכבה אחרת השמש תחמם גם אותה ובסך הכול נקבל יותר אנרגיה אצורה בים כלומר ים יותר חם. וזה פירוש התשובה "נערבב את הים". "איך תערבבו?" שאלתי. "נעמיד בים מגדלים שהיו מערבבים" ענו. בסקר שערכתי בארגונים החיים על מחקרם (עליו מסופר במקום אחר) למדתי את הסיסמא "לא תקטול רעיון חדש בעודו באיבו". במקום להורגו אני מפתה את עצמי להתאהב בו. וכך ישבנו שלושתינו מסביב לשולחן הקטן וכל אחד מאיתנו הוסיף לרעיון משהו מן הדמיון. אני ידעתי שבאותו הזמן היה עודף כושר הובלה בים ואוניות טובות נאספו בנמלי הגרוטאות. הצעתי לרכוש אוניה כזאת בחצי חנים ולהתקין בה "מחרשות" שיערבבו את הים. האוניה תשוט בים התיכון הלוך וחזור ותערבב את הים תלמים תלמים כמו שעשיתי בנערותי בטרקטור בשדות כפר ויתקין. את הפרויקט המשופר הכנסתי ל"מטחנת הבשר" שלי ואחר כל החישובים יצא שתועלתו גדולה מעלותו. וכבר ראיתי בדמיוני את הים החרוש תלמים תלמים ואוניה מושכת מחרשה וחורשת והופכת כמו בציור של נחום גוטמן בלובנגולו מלך זולו.

אבל אז שאלתי עוד שאלה קטנה: "אפשר לעשותו בחתיכות?" אמרו: "לא, או הכול או לא כלום", "אין לו סיכוי" אמרתי. אין לו סיכוי שהרי מי יהיה מוכן להשקיע את כל הנדרש בכדי לערבב את הים מאלכסנדריה ועד אלכסנדריה מבלי שיש לו הוכחה, בגודל של פיילוט קטן, שהפרויקט הזה אכן מביא את הסחורה. אמרתי וזכרתי את פרויקט "על כנפי הזבוב".